

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționarul, **Petru Ursu**, împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2012 (de fapt din 22 martie 2013), privind respingerea plângerii referitor la declararea nulă a ordonanței de clasare a cauzei penale din 30.09.2011, emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Daniel Baraliuc și ordonanței privind respingerea plângerii prealabile din 15.10.2012, emisă de Procurorul-interimar al mun. Chișinău, Vladimir Lupu.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 20.02.2013-22.03.2013

2. în instanța de recurs în anulare: 03.09.2013-30.10.2013

CONSTATĂ:

1. Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Daniel Baraliuc, din 30 septembrie 2011, a fost dispus clasarea cauzei penale nr. 2010021535, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Cauza a fost intentată în baza plângerii lui Ursu Petru, care a solicitat atragerea la răspundere penală a directorului SRL „AUTO-MAR”, Cazacov Igor, în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

2. Petiționarul Ursu P., a contestat ordonanța sus menționată procurorului ierarhic superior.

3. Prin ordonanța Procurorului-interimar mun. Chișinău, Vladimir Lupu, din 15 octombrie 2012, a fost respinsă plângerea petiționarului, ca fiind neîntemeiată.

4. La 20 februarie 2013 petiționarul, Ursu P., s-a adresat în instanța de judecată, cu plângere, în care a solicitat anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2010021535, emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Daniel Baraliuc, la 30 septembrie 2011 și ordonanța Procurorului-interimar al mun. Chișinău, Vladimir Lupu, din 15 octombrie 2012 privind respingerea plângerii sale.

5. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2012 (de fapt din 22 martie 2013), plângerea a fost respinsă. Încheierea a devenit irevocabilă.

6. Petiționarul Ursu P., nefiind de acord cu încheierea menționată o contestă cu recurs în anulare în temeiul art. art. 452 alin. (1), 453 alin. (1) Cod de procedură penală, în care solicită casarea acesteia, invocând că:

- judecătorul de instrucție neîntemeiat și ilegal a constatat faptul că a depus plângerea sa în mod tardiv;

- nu s-a luat în considerație, că actul de verificare din 31.05.2006, întocmit de către directorul SRL „AUTO-MAR”, Cazacov Igor, a fost falsificat și care a stat la baza hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție din 28.10.2010, încasându-se suma de 104 000 lei din contul petiționarului, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material enorm;

- la baza emiterii ordonanței de clasare a cauzei penal a fost admis viciu fundamental prin inacțiunile organului de urmărire penală în persoana procurorului, Baraliuc D., care nu a întreprins măsurile necesare de urmărire penală în vederea respectării și îndeplinirii indicațiilor șefului organului de conducere al urmăririi penale din cadrul Procuraturii Generale, Popov Ruslan;

- cauza penală în mod eronat a fost clasată, întrucât deși există un litigiu civil, aceasta nu exclude faptul existenței și a unei componente de infracțiune comisă anume de o persoană juridică și cu atât mai mult nu constituie temei de a clasa cauza penală, legal inițiată.

7. Verificând argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În speță, recurentul face trimitere la alin. (1) al art. 452 Cod de procedură penală, normă care oferă Procurorului General și adjuncților săi, persoanelor menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, dreptul de a declara recurs în anulare, însă numai în privința acelor hotărâri judecătorești irevocabile, care au epuizat căile ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea a II-a a Codului de procedură penală – calea apelului și a recursului ordinar.

Celelalte hotărâri irevocabile nu pot fi contestate cu recurs în anulare, în urma modificărilor operate la art. 452 Cod de procedură penală prin Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 155-159/510 din 27 iulie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012.

Or, din interpretarea dispozițiilor legale sus-menționate raportate la cauza dată rezultă că, în ceea ce privește încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, aceasta nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Principiul irevocabilității hotărârii judecătorești rezultă din principiul stabilității și siguranței raporturilor juridice, element esențial al preeminenței dreptului într-o societate democratică, așa cum este consacrat și în preambulul Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Drept urmare, recursul declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție, care este irevocabilă, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare. Aceasta concluzie derivă și din regula unicității dreptului de a folosi o cale de atac, care a fost exercitată în cauza

respectivă prin controlul efectuat de către judecătorul de instrucție a legalității ordonanței contestate.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acestuia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Concluzionând asupra speței în cauză, Colegiul statuează, că recurentul nu este în drept să declare recurs în anulare, fiindcă legea nu mai prevede o atare cale de atac, indiferent de faptul dacă persistă în cauză un viciu fundamental sau nu. Acțiunile sau actele ilegale ale organului de urmărire penală și a organului care exercită activitate specială de investigații, în sensul art. 313 Cod de procedură penală, au un singur grad de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Deci, statul este obligat să asigure o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Astfel, statul a asigurat acest drept prin controlul efectuat în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele supra menționate, din motivul utilizării unei căi de atac neprevăzute de lege de către petiționarul, Ursu P., se impune, în consecință, inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1) și 456 alin. (1) Cod procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul, *Petru Ursu*, împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2012 (de fapt din 22 martie 2013), privind respingerea plângerii referitor la declararea nulă a ordonanței de clasare a cauzei penale din 30.09.2011, emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Daniel Baraliuc și ordonanței privind respingerea plângerii prealabile din 15.10.2012, emisă de Procurorul-interimar al mun. Chișinău, Vladimir Lupu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 octombrie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Nicolae Gordilă

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco